

NOVICE

Osebnosti vesti.

Sporod letošnjih novih sv. maš v naši škofiji in pridigarji. Novomašniki in pridigarji iz V. letnika: Duh Ludvik, 26. julija, Sv. Križ pri Ljutomeru, govornik profesor dr. Ehrlich; Fajdiga Alojzij, 12. julija, Dobje pri Planini, govornik kano-nik dr. Žagar; Feguš Ignac, 2. avgusta, Sv. Marko niže Ptuj, govornik kaplan Fr. Veselič, Gabor Alojzij, 12. julija, Tišina, govornik kaplan Alojzij Šostarec; Gomboc Franc, 19. julija, Pertoča, govornik kaplan Jože Mlaker; Holzedl Anton, 12. julija, Fiksinci, govornik župnik Andrej Berden; Jeler Karl, 19. julija, Sevnica, govornik salezijanec dr. Blatnik; Kovačič Tone, 12. julija, Dobova, govornik župnik Franc Strmšek; Kušar Stefan, 12. julija, Laporje, govornik župnik Anton Tkavec; Laura Mihael, 26. julija, Sv. Marjeta pri Ptuj, govornik kaplan Ivan Bombek; Ornik Friderik, 12. julija, Sv. Jurij v Slov. goricah, govornik župnik Ivan Rehar; Petančič Davorin, 12. julija, Sv. gora, govornik kaplan Jakob Sem; Potokar Ferdo, 19. julija, Sv. Jerdert nad Laškim, govornik ravnatelj tiskarne sv. Cirila Franc Hrastelj; Tominšek Franc, 19. julija, Vransko, govornik župnik Ignac Bervar; Vogrinec Anton, 26. julija, Sv. Vid pri Ptuj, govornik župnik Jakob Soklič; Žolnir Alojzij, 19. julija, Makole, govornik župnik Jože Žolnir. — Iz IV. letnika: Jerič Mihael, 12. julija, Turnišče, govornik dekan Ivan Jerič; Kozar Alojzij, 26. julija, Petrovci, govornik ravnatelj Marijanišča dr. Kelenc; Oberžan Justin, 12. julija, Loka pri Zidanem mostu, govornik brat Oberžan Drago; Tratnjek Stefan, 26. julija, Belinci, govornik kaplan Ivan Škafar; Zver Stefan, 19. julija, Turnišče, govornik prošt iz Ptuja Ivan Greif.

Z odliko končal študije. G. Gregor Zafošnik, duhovnik iz naše škofije, je končal z odliko na glasbeni akademiji na Dunaju petletne glasbene študije. Naše častitke!

Nesreče.

Dva ubita od električnega toka. V Mariboru v Jezdarski ulici se je zgodila zadnjega junija huda nesreča, ki je zahtevala dve smrtni žrtvi. Omenjenega dne popoldne je hudo deževalo in omočilo zastave, ki so še visele. 58 letni hišnik Fr. Drahtscheider je snemal zastavo s hiše trgovca Kovača. Mokra zastava se je zapletla med električno napeljavo. Hišnik je precej potegnil, žica s tokom nad 200 voltov se je odtrgala in padla na tla. Ko je ležala žica na tleh, je prišel mimo 31-letni strojni ključavničar Andrej Vrabl, ki se je vrnil nedavno iz Avstrije. Pograbil je žico in tok ga je vrgel po tleh. Na pomoč mu je prihitel hišnik Drahtscheider, katerega je tudi udaril tok, da se je zgrudil. Na pomoč pribrzeli reševalci so se trudili, da bi ponesrečenca obudili k življenju, a je bil ves trud zaman.

Požar v zvoniku radi udara strele. Med hudo nevihto, ki je divjala 30. junija popoldne, je udarila strela v zvonik na Mu-

ti. Kljub hudemu naliwu so takoj po udaru švignili plameni iz ostrejša zvonika. V par trenutkih je bil celi zvonik v dimu, iz katerega je silil plamen. Prihiti so na pomoč domači in vuzeniški gasilci. Uspelo jim je, da so omejili ogenj na leseni del zvonika, medtem ko je spodnji zidani z zvonovi ostal nepoškodovan. Škoda je znatna. Povrh je napravilo neurje s točo prav občutno škodo na polju in so posebno občutno udarjeni hmeljski nasadi.

Težka nesreča drvarja. Pod Sv. Arehom na Pohorju je bil zaposlen pri podiranju lesni delavec Viktor Švajger iz Laznice. Deblo ga je tako vrglo na tla, da si je nevarno zlomil nogo in je dobil notrajne poškodbe. Odpeljali so ga v mariborsko bolnico.

Padec s črešnje. V Radečah pri Pragerskem je padel s črešnje 18 letni pleskarski pomočnik Alojzij Letina. Obležal je nezavesten z zlomljeno hrbtenico.

Že zopet nočni požar na Dravskem polju. V Šikolah pri Cirkovcah je nočni požar upepelil posestniku Antonu Kmetecu stanovanjsko poslopje ter škedenj. Zgorelo je precej sena in orodja. Hitro pribrzeli gasilci so preprečili, da se ni ogenj razmahnil na sosedna poslopja.

Nesreče v okolici Ptuja. Hlodovje je poškodovalo pri razkladanju 52letnega Petek Franca, posestnika v Vičancih. — Pri spravljaju krme se je prevrnil voz na Jožefa Bračka, posestnika v Grajenščaku. Komaj so ga izvlekli nezvestnega izpod voza. Pri obiranju črešenj je padel z drevesa devetletni Ludvik Ploj, sinko posestnika v Drbetincih, in si je zlomil desno nogo.

Je že zopet dvakrat gorelo na Dravskem polju. Zakonca Predikaka v Podovi na Dravskem polju sta prestala v noči 3. julija strašne trenutke. Kmalu po polnoči je izbruhnil plamteč ogenj v hlevu posestnika Simona Predikaka. Od vseh strani so prihiti na mesto nesreče ljudje, ki so skušali s klici prebuditi oba pogorele sina, 21letnega Ivana in 23letnega Franca, ki sta trdno spala na hlevu. Vsak trenutek je grozila nevarnost, da se zruši streha in fantov še ni bilo na spregled. Celo poslopje je bilo zavito v plamen, nikdo ne bi bil mogel do spečih, ko sta se vendarle tako z grozo pričakovana pojavila in sta se s spretnim skokom z gorečega poslopja prav v zadnjem trenutku rešila strašne smrti. Dobila sta le neznatne opekline po rokah in glavi. Gasilci so ogenj, ki je že bil preskočil na hišo, omejili. Škoda znaša 30.000 Din. — V Devini pri Pragerskem je upepelil nočni požar posestniku Lukežu Mele 20.000 Din vredno gospodarsko poslopje.

Pojasnjena smrtna nesreča posestnika. Iz Ptuja poročajo, da so našli na cesti med Borovci in Ptujem v noči mrtvega moškega. Trgovec Žnidarič, ki se je ob njih v noči peljal s tovornim avtomobilom mimo mrtvega, je obvestil orožnike, ki so se podali takoj na lice mesta. Prepoznali so v mrtvecu 42letnega Jožefa Meško, kočarja od št. Lenarta pri Veliki Nedelji. Patrulja je ugotovila na glavi zevajočo rano, katero je Mešku prizadjal kak avto ali pa tolovaj s topim predmetom. Najdeni se je mudil v torek 30. junija v Mariboru kot gonjač nasejmu in se je vračal proti domu z eno kravo, med-

tem ko je drugo živino prodal. V Ptuj je pustil še kravo v hlevu Brenčičeve krčme in je šel sam v noči proti št. Lenartu. Tekom 1. julija popoldne je bilo truplo sodno razteleseno. Komisija je ugotovila, da je postal Meško, oče devetčlanske družine, žrtev brezvestnega avtomobilista, ki je odbrzel, ko je živinskega gonjača smrtno povozil.

Gad pičil deklino. Pri nabiranju jagod za Sv. Planino pri Trbovljah je pičil gad Šmidovo dekle iz cementarne. Pravočasna zdravniška pomoč je odstranila vsako nevarnost.

Opustošenja nevihte. Neurje s hudimi naliwi je doletelo v nedeljo 28. junija popoldne Vitanje, Dobrno in Vojnik. Blizu Vojnika je užgala strela hišo in gospodarsko poslopje nekega posestnika. Oblak se je utrgal skoro istočasno nad Mislinjsko dolino. Med postajama Paka in Zg. Dolič so hudourniki s hriba prinesli plaz, ki je zasul progo precej na dolgo. Do očiščenja se je vršil promet s prestopanjem potnikov. Naravnost razdejanja je povzročila istočasno nevihta po vaseh pri št. Jurju ob j. ž. Hudo so prizadeta naselja: Ogorevc, Opoka, Prožinska vas, Moste in Store. V vasi Ogorevc je trpel vsled naliwa najbolj posestnik Jožef Gajšek. V hiši mu je stala voda 1 m visoko. S hriba mu je navalil hudournik pred hišo 100 vozov kamenja. Blizu Cestnega Jožeta v Podgorju je v hribu odtrgani plaz podrl hlev in močno poškodoval poleg stoječo hišo.

Izredna nesreča. Dne 2. julija popoldne je bilo povsod hudourni. Nad Ljubljano in okolico se je utrgal oblak. Na polju, ki je last ljubljanskega Marijanišča in sicer med Šmartinsko in Linhartovo cesto, je bilo zaposlenih kakih 16 delavcev in delavk. Radi hudega naliwa je zbežala skupina delavcev pod bližnji kozolec, ki je bil napolnjen s senom ter raznimi drugimi pridelki. V bližini kozolca so bili cigani z dvema vozoma, ki so tudi pribežali pod streho. Naenkrat pa je silovit sunek viharja zrušil kozolec in so bili vsi vedrilci pokopani pod seno in tramovje. Na pomoč poklicani ljubljanski rešilci so začeli z reševanjem izpod ruševin. Izredna nesreča je zahtevala eno težko ranjeno delavko Terezijo Dolinar. Sestra Velimira je bila ranjena na tilniku in na nogah. Lažje ranjenih je bilo pet delavk in delavcev.

Soboški g. kanonik Ivan Szlepecz †

Avtomobilska nesreča zadela mater in otroka. V Ljubljani na Sv. Petra cesti je 1. julija zadela avtomobilska nesreča 27-letno Marijo Nagličevo, ženo delavca, in njenega sinčka Edvarda. Otrok se je iztrgal materi iz rok in je stekel preko ceste. Mati je skočila za fantkom in v tem trenutku je tovorni avto povozil oba. Mati je dobila hujše poškodbe po celem telesu, otrok je bil le lažje poškodovan.

Strela ubila gospodarja. V Repušu v župniji Dobje na Kranjskem je divjalo 30. junija hudo neurje. Med nevihto je vedril pod kapom gospodarskega poslopja posestnik Martin Vodeb. Naenkrat se je zablislilo in strela je zadela Vodeba smrtno v glavo. Vse prizadevanje domačih in sosedov, da bi ga zopet oživel, je bilo brezuspešno.

Dva hrasta zadeta od strele. V župniji Mošnje v Dobrem polju na Kranjskem so imeli 30. junija nevihto, med katero je udarilo v hrast ob kozolcu, ki je zgorel s spravljanim ječmenom. Ob križišču banovinske ceste in potoka Zgoša je stal hrast, katerega je udar strele razklal.

Hišica zgorela. Pri Novem mestu v Regerči vasi je zgorela hišica Jožefa Šmajdeka. Požar je nastal nepričakovano, ko so bili ljudje zunaj na polju. Ogenj je bil najbrž podtaknjen iz maščevanja.

Strahovito neurje z utrganjem oblaka in s točo so imeli dne 30. junija v Zagrebu. Najstarejši Zagrebčani ne pomnijo, da bi bilo njih mesto kedaj tako prizadeto od povodnji kot tokrat. Oblak se je pretrgal nad Zagrebško goro. Lilo je kakor iz škafa. Potoki so se spremenili v hudournike, ki so drli od vseh strani proti Zagrebu. Vodovje je zalilo mesto in na mah so bile lepe zagrebške ulice pretvorjene v jezero. Ves promet je moral počivati. Ko je voda odtekla, so bile ulice trgovine ter pritlična in kletna stanovanja polna peska, blata in razne druge navlake. Človeških žrtev sicer ni bilo, vendar cenijo škodo na 20 milijonov Din.

Trojni jubilej je obhajal g. Jožef Lončar, župnik pri Sv. Jederti nad Laškimi. Njegovi jubileji so bili: 60letnica rojstva, 15letnica mašništva in 20letnica župnikovanja pri Sv. Jederti.

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Sprejem gostov na mariborskem glavnem kolodvoru ob priliki Slomšekovih praznikov. Slika nam kaže v opredju mariborskega g. župana dr. Juvana in njegovo soprogo v narodni noši.

Ministri na Slomšekovih dnevih na slavnostni tribuni pri Marijinem znamenju na Glavnem trgu v Mariboru. Nekako na sredini dr. Korošec, desno od njega Djuro Jankovič, dalje dr. M. Krek, levo od dr. Korošca Djordjevič.

Škof dr. Ivan Tomažič drži v rokah izročilno listino, ki ugotavlja, da je izročil dne 29. junija 1936 minister dr. Anton Korošec lavantinskemu škofu 400.000 svojeročnih podpisov za beatifikacijo Anton Martin Slomška.

Poročila o strahoviti suši prihajajo iz Združenih ameriških držav in to predvsem iz onih pokrajin, ki so žitnice za Ameriko in tudi za drugi svet. Žitna polja so radi suše čisto izžgana in bo žetev zelo slaba.

Razne novice.

Krivoverce podpirajo. Narodna doma v Mariboru in v Celju sta dala svoje prostore na razpolago takozvani starokatoliški krivi veri, da v njih opravljajo svoje obrede. Starokatoliška kriva vera je nastala pred 66 leti na Nemškem. Nekaj ošabnih nemških profesorjev je odpovedlo pokorščino rimskemu papežu ter so ustanovili svojo krivoversko skupino, ki so jo lažljivo imenovali starokatoliško, da bi nerazsodne ljudi zvalili na led. In tej nemški krivi veri dajeta streho in s tem podporo slovenska Narodna doma! Ta doma je pomagalo s svojimi prispevki graditi slovensko katoliško ljudstvo, katoliški duhovniki so v svojem rodoljubju podpirali denarna zavoda, ki sta bila in sta nastanjena v teh domovih. In sedaj zahvala — pristna liberalni zahvala — podpora nemški krivoverski skupini!

»Večernik«, »jugoslovensko« JNS glasilu v Mariboru, se zadnji čas na vso moč trudi, da daje vedno jačje dokaze svoje kulturne zaostalosti ter se poteguje za rekord časnikarske neizobraženosti. Kot pokrovitelj starokatoliške krivoverne sekte je 4. julija objavil v oddelku »teološka razmotrivanja« trditev, s katero proglašava velikega hrvatskega in jugoslovanskega škofa Strossmayerja za »starokatoličana«, torej za pripadnika takozvane starokatoliške krivoverske ločine. Ker takšna gorostasna budalost še ni bila zapisana v hrvatskem jeziku in ker »Večernik« najbrž niti z enim plačanim iztisom ne zahaja na Hrvatsko, omenjeni bogoslovno-znanstveni izsledek mariborskega »Večernika« sporočamo bratom Hrvatom. Ko bodo strmeli nad tem cvetom časnikarske izobrazbe, bodo hkrati mogli začutiti prijeten vonj JNS »jugoslovenstva«, ki z

vprav zločinsko drznostjo žigosa Strossmayerja, velikega Hrvata in Jugoslavana in katoliškega škofa, kot odpadnika od katoliške cerkve.

»Kmetijski list« ne ve, da je katoliška cerkev božja ustanova, ki ima svojo ustavo od Boga. Duhovniška oblast je od Boga samega, namestitvev duhovnikov se izvrši po škofih, ki so podrejeni rimskemu papežu, kateri je vrhovni poglavar katoliške cerkve in Kristusov namestnik na zemlji. Demokratična pa je ta ustanova, ker imajo dostop do cerkvenih služb od najnižje do najvišje sinovi vseh ljudskih slojev, tudi najnižjih. Po veliki večini izhajajo katoliški duhovniki iz vrst delovnega ljudstva. Zato ni treba »Kmetiskemu listu« skrbeti za demokratizacijo katoliške cerkve. Vnema glasila kmetijskih JNSarjev za demokratizacijo je sumljiva, ako se pomisli, da je ta list podpiral diktatorske režime, dokler so bili v njih zastopani kmetijci.

CESTA PROTI ŠT. ILJU IN NOVE CESTNE ZVEZE V PTUJSKEM SREZU.

Ustvaritev avtomobilske ceste med Mariborom in severno mejo se vedno bolj bliža uresničenju. Prvi del te ceste in sicer od meje do odcepitve banovinske ceste proti Sv. Lenartu pri Pesnici je že bil razpisan. Dne 29. julija pride na vrsto razpis ostalega dela do št. Ilja v dolžini 12 in pol km. Proračun za ta del, ki ne bo težaven, znaša 3.623.000 Din.

Kar se tiče sreza Ptuj, je že deloma dokončanih več novih cestnih zvez, pri katerih dobijo zaposlitev brezposelni.

Predvsem je treba omeniti popravilo ceste Majšperg — Naraplje, za katero je dala banovina ptujskemu cestnemu odboru iz fonda za javna dela 40.000 Din. Dela so v polnem teku. Ista svota je bila nakazana za nadaljevanje ceste Nova cerkev — Podlehnik.

15.000 Din je dala banovina za cesto Sv. Barbara — Dugo in 10.000 Din za dograditev ceste Trbegovci — Hvaletinci.

Napreduje tudi gradnja ceste Svetina — Jeruzalem in bo to ena najlepših cest

v celem okraju. Treba bo najti denarna sredstva za gramoz, ker sicer bodo zemeljska dela vsled neprestanih nalivov razpadla.

Cesta Zavrč — Turški vrh je gotova. Z ozirom na predvideno zvezo s Hrvaško je ta cesta velikega pomena, ker gre tukaj za prometno zvezo Zagreb — Klenovnik.

60 letnico obstoja gasilskega društva bodo slavili 5. t. m. v Dravogradu v okviru večjih slovesnosti. Ob tej priliki bo tudi služba božja na prostem.

Slovesno so bile otvorjene 1. julija t. l. telefonske centrale v Podlehniku, pri Sv. Vidu, pri Sv. Andražu in pri Sv. Barbari v Haložah. Otvoritve se je udeležil poštni ravnatelj dr. Vagaja iz Ljubljane, ptujski srezki načelnik, ptujski župan, poslanec Brenčič in še več drugih.

Neznane utopljenca, ki je moral biti dolgo v vodi, je naplavila Drava pri Vuhredu.

Bridko kaznovana ljudska lahkovernost. Iz Rač nam poročajo o skoraj neverjetni ciganski goljufiji in lahkovernosti priprostega človeka. Pri kmetu Antonu Lamprehtu sta se oglasila dva neznana cigana. Stavila sta kmetu ponudbo zamenjave ciganskega konja s posestnikovo kobilo proti doplačilu 3000 Din. Kmetu je bila zamenjava po godu in je v njo privolil. Cigani so izrabili naklonjenost posestnika za drzno goljufijo. Pripovedovali so mu, da imajo nekje pri Podovi v gozdu zakopan zaklad. Gre za 200.000 Din, katere so nekje izmaknili. Ker so v denarni stiski, bi bili pripravljeni, da bi mu odstopili zaklad za 10.000 Din. Lampreht je bil tudi za to zamenjavo pripravljen. V celi vasi pa je zbral komaj 4000 Din. S to svoto so bili cigani zadovoljni. Določili so dan, ko bo morala Lamprehtova žena prinesiti denar na določeno mesto. Kmetica se je podala v gozd pri Podovi. Komaj pa so jo zagledali omenjena dva cigana in še ena ciganka, so jo napadli, jej odvzeli 4000 Din in zginili v šumi.

Negušev pes.

Majhen beli psiček, ki je bil najljubša živalca neguša, je spremljal svojega gospodarja v pregnanstvo. Cesar ga pa ni vzel seboj v London, ampak ga je pustil v svojem prvem zatočišču v Jeruzalemu. Psiček je bil te dni povozen od avtomobila, katerega je šofiral Italijan.

Abesinski cesar pred Društvom narodov.

Dne 30. junija je le moral priti do izrednega zasedanja Društva narodov. To priliko je porabil tudi pregnani abesinski cesar, ki se je pripeljal iz Londona v Ženevo. Zbrani predstavniki 52 pri Zvezi narodov včlanjenih držav so gledali neguša po strani. Poskušali so vse,

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Mati ne verjamejo ničesar. Silvester, pravijo, je usmiljenja vreden človek, očeta ni imel, pravijo, mater pa nič kaj prida; zaradi tega ni sam vsega kriv in za marsikako grdo razvado ne more. Tudi lepe bukvice pričujejo za njega... Dalje... potem pa nisem več čula, ker je pricoklal ujec Miha po stopnicah pa sem morala bežati.«

»Moj Bog, če je iz ječe ušel, ne vemo, kaj bo še napravil... Pavla se ga tako boji.«

»Zakaj pa? Ali je kdaj že kaj imela z njim?« je sumila Urška.

»Ne, ne, ne. En sam krat ga je videla... Jaz se ga tudi bojim. S takim človekom pod isto streho me je strah.«

»Trepica ti, ali misliš, da bo Lisjak starost delal na Ravnah? Jerca ga je vzela na piko in mu bo gotovo podkurila. Če se sam ne spravi, ga bodo orožniki peljali. Kristina, poslušaj me, kaj ti rečem! Dva tedna je lump zdaj pri hiši, pa ga štirinajst dni ne bomo imeli več, verjemi mi!«

Urškine besede so se prej izpolnile, kakor je sama mislila. Še tisti dan so se na Ravnah pri južini opoldne prijeli. Zopet je Lisjak med vso jedjo strmel

v Pavlo, jo nabadal in z očmi slačil, da je ta od jeze in sramu zdaj zardela, zdaj spet prebledela. Ravnjak je predrzneža večkrat ostro pogledal in zraven pomenljivo zagodrnjal; kazalo pa je, da nesramnež teh znamenj ne razume. Ko je Pavla vstala, da pojde v kuhinjo po jed, in se je na stolu spotaknila, se je Lisjak na glas zarežal in zinil nekaj prav grdega. Tedaj je vse pri mizi utihnilo, nihče se ni smejal, Urška pa je skočila gobeždaču v nos:

»Grdoba nemarna, v svinjak pojdi in h koritu, kjer svinje lokajo! Tam je zate, ne pa za mizo s poštenimi ljudmi.«

»Neumna tička, s teboj nimam nič!« se je Lisjak repenčil. »Tebi nisem ničesar rekel.«

Dekla mu je hotela odgovoriti, tedaj pa je že zagrmel Ravnjakov glas:

»Urška ima prav. Ti si grd cotelj. Zapomni si, da pri nas ni takih navad. Če si se jih spodaj na Poljanskem nalezal, bi bil moral tam ostati; pri nas v hribihih jih ne trpimo. Tu je najslabšega dedca sram, da bi tako klafanje poslušal, kaj šele, da bi sam kaj takega zinil. Če še kdaj tako besedo čujem, te odnesem h koritu in te vržem v vodo kakor garjevo mače.«

Lisjak je prebledel, ustnice so mu trepetale od srda, komaj se je premagal, da ni skočil, nekaj časa je molčal, potem je zahrpal:

»Pošaliti se bom vendar smel.«

Razočarana ženica je zbežala k možu, mu potožila cigansko goljufijo in rop. In šele po toliki izgubi je kmet naznanil za-devo z »zakladom« oblasti.

Od 17. junija v Dravi. Drava je naplavlila pri brodu v št. Lovrencu na Pohorju že močno razpadlo moško truplo. Na podlagi pisem, katere so našli pri utopljenju, so ugotovili, da gre za Franca Vindiš, 23 letnega mizarskega pomočnika iz okolice Ptuj. Zadnjič je delal pri mizarskem mojstru Ignacu Wolgruber v št. Lovrencu na Pohorju. V Dravo je skočil radi nesrečne ljubezni 17. junija.

Vrnitev iz ruskega ujetništva po tolikih letih. Pri mariborski obmejni policiji so se zglasili 30. junija trije, ki so se vrnili iz ruskega ujetništva. Gre za 53 letnega Mihaela Bukojevič iz Ravnice pri Banji Luki, za 45 letnega Ivana Heizmann iz Sonte v Bački in za 42 letnega Jurja Stajčiča iz Branjoka v Banatu. Trojica je zašla v rusko ujetništvo v letih 1914 in 1915 v Galiciji. Vsi trije so dobili šele sedaj stike z domovino. Vrnili so se kot oženjeni z Rusinjami in imajo vsi trije skupaj 8 otrok.

Srednjeevropski vinarski kongres se bo vršil letos od 3. do 5. septembra na Dunaju. Doslej so prijave udeležbo: Bolgarija, Italija, Jugoslavija, Avstrija, Švica, Čehoslovaška in Madžarska. Javljanih je 28 raznih referentov in med temi tudi več strokovnjakov iz Jugoslavije.

Najnovejše pomorsko orožje Anglije. Angleški kralj Edvard VIII. si je ogledal najnovejše orožje vojne mornarice v pristanišču Portsmouth. Gre za motorne torpedne čolne, ki dosežejo brzino 80 km na uro. Čolni so dolgi 16 m, izredno široki in njih motorji proizvajajo 1500 konjskih sil. Sprejaj in zadej imajo po en brzostrelni top in torpedno cev. Kralj se je udeležil kljub deževnemu naliivu poskušnje vožnje in je prisostvoval učinkovitemu izstrelu torpeda. Vlada se je izjavil pohvalno o brzini tega najnovejšega orožja.

Širite „Slov. gospodarja“!

»To ni šala, to je svinjarija,« ga je usekal ujec Miha; »kdor drugih ne zna, priča, da ima slamo v glavi.«

»In gnoj,« je dodala Urška.

Zdaj so se vsi zasmeli, Lisjak pa je škripal z zobmi, iz oči mu je bliskal hudoben ogenj.

Po kosilu je šla Urška na korito prat. Tedaj se je počasi priplazil Lisjak, da bi se deklji za sramoto masčeval s svojim grdim in neslanim jezikom. Urška pa ni izgubila korajžje in je zavriščala na ves glas:

»Glej, da se mi pobereš, spak ti, drugače te oplazim s tole kunjjo po tvoji prešičji glavi!«

Ko je Lisjak na to nekaj poldafal, je dekla zvila mokro kunjjo in ga udarila po obrazu.

»Ti pasja mačka ti!« je zavpil in zaškrtal z zobmi ter hotel deklo uloviti.

Ta pa je zbežala okoli korita — dedec pa za njo. Kar so ga od zadaj prijele trde roke, da je obstal kakor v kleščah; na uho pa mu je zagrmel Ravnjakov glas:

»Baraba, kaj spet uganjaš?«

»To je nesramnež,« je kriknilo deklo, »nič drugega nima na jeziku kakor grdobije.«

Lisjak se je hotel otresti, toda orjaški Ravnjak ga je dvignil, mu porinil glavo v korito in jo tako dolgo tiščal v vodo, da so se jele na vrhu delati pene; potem ga je izpustil in potisnil daleč od sebe. — Lisjak se je nekaj časa sukal okoli, kašljal, prskal

Začelo se je zopet pometanje! Stalno-barvni cefir 8 Din, potiskani krep 9 Din. Sternecki, Celje.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vrenni slučaji.

Kaznjena pobegnila. V Mariboru sta pobegnili od dela pod Kalvarijo dva kaznjena iz jetnišnice okrožnega sodišča. Prvi begunec je Viktor Lapornik, čevljar-ski pomočnik iz Gajšovcev pri Ptuj. Prestajal je šestmesečno kazen radi tatvine, ki bi mu potekla 28. avgusta. Drugi begunec je Rupert Rotman, delavec iz Maribora. Prisodili so mu radi tatvine 5 me, secev. Kazen bi bil prestal 3. avgusta.

Skočila z balkona in se ubila. V noči na prvega julija je skočila v Mariboru z balkona bara Velike kavarne na Glavnem trgu 20letna plesalka Betka Horvat. Obležala je na cestnem tlaku Dravske ulice s prebito lobanjo, zlomljenimi nogami in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da je kmalu po prepeljavi v bolnico umrla. Vzrok samomora je strah pred brezposelnostjo.

Pomotoma so ga imeli za financarja in ga pretepli. Sluga podružnice Prve hrv. štedionice v Mariboru in hišni posestnik na Pobrežju se je vračal ponoči domov na Pobrežje. Ko je prišel do avtomobila, ki je stal pred neko hišo na Aleksandrovi cesti, so planili nanj iz avtomobila štirje neznanec, kateri so ga pobili, da je obležal v krvi na cesti. Napadalcji so takoj nato izginili s skrivnostnim vozilom. Gotovo gre za tihotapce iz Avstrije. Bili so pomotoma uverjeni, da jih hoče motiti financar, ker je imel sluga na glavi službeno bančno čepico.

Delavko zabodel v pleča. Na 19letno Ružo Lah s Pobrežja pri Mariboru je navalil v noči neki moški z nožem in jo je zabodel v pleča. Ranjeno so oddali v mariborsko bolnico.

Izsledena kurja tatica. Orožniki od Sv. Barbare v Slovenskih goricah so zaprli neko 42letno viničarko, ki je pokradla po

sosednih vaseh 100 kokoši ter piščancev, katere je znosila na mariborski trg na prodaj.

Roparski napad. Dne 30. maja je bil izvršen med Ptujem in Hajdino roparski napad na posestnika in živinskega trgovca Franca Senekovič iz Zg. Hajdine. Imenovani je bil v Ptuj v neki gostilni do 1. ure čez polnoč, nakar se je odpeljal na kolesu proti domu. Dve uri po odhodu so ga našli ljudje nezvestnega ob glavni cesti in kolo je ležalo v obcestnem jarku. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj in ugotovili, da ima razbito lobanjo in zlomljeno desno roko. Ogled na mestu je dokazal, da gre za roparski napad. Tolovaj je zginil z listino, v kateri je bilo po izpovedi žene 10—20.000 Din. Manjka tudi denarnica z drobižem in rožni venec, katerega je imel napadeni vedno pri sebi. Ropar je pustil Senekoviču uro. Senekovič je v bolnici podlegel poškodbam, ne da bi se bil poprej zavedel.

Pozornost vzbujajoče aretacije v Ptuj. V današnji številki poročamo o žalostni smrti posestnika Fr. Senekoviča iz Hajdine pri Ptuj. Pred dnevi so ga našli na cesti pri Hajdini smrtnonevarno poškodovanega. Žandarji so aretirali eno žensko ter dva moška, kojih imena so še za enkrat radi večjega obsega preiskave — tajnost.

Žrtev fantovskega pretepa. V Sp. Pristavi pri Ptuj je prišlo med popivajočimi fanti do pretepa s krvavim obračunom. 22 letni Franc Tušek, sin uglednega kmeta, je dobil življensko nevaren zabodljaj v prsa. Prepeljali so ga v bolnico v Ptuj.

Prijet požigalec. V Selcah v Slov. goricah je došlo do prepira med 45letnim posestnikom Friderikom Fekonja in njegovo ločeno ženo. Med kreganjem je grozil mož z nožem in je zažgal vpricho žene slamo na strehi hiše. Na pomoč prispeli ljudje so ogenj udušili, Fekonja pa je moral v zapor.

Vlomilci odnesli 300 litrov vina. Neznani lopovi so vlomili na Kremenu v župniji Videm ob ... v klet cerkvenega

in pljuval; ko je prišel k sebi, je divje zatulil, zopet zakašljaj in potem zarjul:

»Prekleti Ravnjak, ti misliš, da si bog! Jaz ti bom pokazal! Ti me ne boš! Tožil te bom.«

»Le kar!« je odvrnil Ravnjak, ki se je ves tresel od jeze, »na sodnji se bova šele zmenila. Ti nisi samo prasec, ti si pravi falot. Kadarkoli slečem jopič in ga obesim, si s tacami v mojih žepih. Ali misliš, da sem slep? Danes zjutraj si imel obe taci v Jerčinem košu; kaj si tam iskal?«

»Prekleti vrag! Saj nisem oženjen tu, da bi moral ostati pri takih klerikavzarjih. Bom že kaj boljšega našel,« je siknil Lisjak.

»Ali misliš, da bi te bil le en dan še pustil pri hiši? Spravi svoje cotovje pa izgubi se! Tiste dinarje, ki sem ti jih še dolžan, ti bom takoj plačal; potem te ne maram več videti. Če boš čez eno uro še tu, bom hlapcem rekel, da te spodijo, in Sultana bom našel nate.«

V durih je stalo več poslov, ki so bili vsemu priče; veseli so bili, da so se rešili nemarnega tovariša. Ta je klet in tekel v hišo po stopnicah v hlapčevsko sobo. Tudi Ravnjak je stopil v hišo, bil je bled ko stena, ustnice so mu drgetale; tako razburjenega ga še posli nikoli niso videli. Vsa v skrbeh je stala Pavla za durmi, in ko je prišel do nje, mu je zašepetala po hrvaško:

da bi mu onemogočili nastop v sejni dvorani, a jim ni uspelo. Naenkrat se je neguš pojavil kot govornik in zbrani so ga morali poslušati. Govor abesinsk. cesarja je bil precej dolg, stvar in je vseboval resnične pritožbe neguša in abesinskega naroda.

Cesar je naglasil, da se je Italija vestno in dosledno pripravljala na vojno, toda tudi vse te priprave bi ji ne bile pomagale nič, ako bi nekatere evropske vele-sile ne čutile potrebno, da kupijo prijateljstvo Italije s tajnimi pogodbami.

Neguš je razložil v ženevi, kako je imel trdno zaupanje v Zvezu narodov, v njene obljube in njeno zvestobo. Mesto tega je moral do-

bljučarja Blaža Habinca in so mu odnesli 300 l vina.

V spanju okraden. Iz sejma v Zagorju ob Savi se je vračal sejmar in je zaspal pod špančevu lipo. Ko se je prebudil, ni imel več listnice, v kateri je bilo 800 Din, in ne klobuka.

Roparski umor z ogromnim plenom. V Belgradu v Arangjelovački ulici v spalni sobi so našli razkomanenega bogatega trgovca in bivšega poslanca Joco Uroševića. Vlomilci so ga razsekali s sekuro. Policija je ugotovila, da so se polastili tolovaji blagajniških ključev umorjenega. Iz blagajna so odnesli 1.600.000 Din gotovine in raznih vrednostnih papirjev, da znaša skupni plen 5 milijonov dinarjev.

Izpred sodišča.

Obsojen radi ropa in upora stražnikom na 1 leto in 3 mesece robije. 30letni Karl Pernek iz Limbuša pri Mariboru je 9. maja iztrgal Matiji Robiču iz Bresternice pri Kamnici 100 Din. Ob priliki aretacije se je zoperstavil stražnikom. Pernek je bil v Mariboru 1. VII. obsojen na 1 leto in 3 mesece robije.

Slovenska Krajina.

Sobota. Na svetek Sv. Petra in Pavla je Bog poklical k sebi kanonika, dekana, konzistorijalnega svetnika in mestnega župnika v Soboti g. Slepec Ivana. Zvečer se je še sprehajal dobre volje kot vedno, ob 9. uri je šel spat, pa ga je zadela kap in zjutraj v torek so ga našli mrtvega. Črne zastave so zaplapolale na cerkvah in župniščih soboške dekanije, zvonovi v teh cerkvah so oznanjali svetu, da g. kanonik ni več med živimi. Še isti dan je vedela vsaka vasica v Prekmurju, da se je en močan steber zrušil. Žalujejo za njim vsi, njegovi farniki, iskreni prijatelji zlasti v Soboti, duhovniki njegove dekanije, katerim je bil zvest, dober prijatelj, oče in mlajšim vzgojitelj in vsem zagovornik. Malo ljudi je bilo v Prekmurju, ki rajnega ne bi poznali. Ne bomo imeli več duhovnika, ki bi imel pri vseh duhovnikih tak ugled, ki bi bil v duhovniški družbi tako zaželen kakor pokojni g. dekan. Bil je šaljive narave. Pred tremi meseci

mu je umrla mati in zdaj se je priselil k njej. Najbolj ga bodo pogrešali duhovniki, katerim je znal svetovati v vseh težavah. Pokojni g. kanonik je moral prestati tudi veliko krivic. Preganjali in kaznovali so ga, pa ni klonil in je povedal vsakemu, kar si je zaslužil v obraz, zahrbtnosti ni poznal. Star je bil 64 let, 24. junija je obhajal med svojimi sobraty svoj zadnji god. Rojen je bil v Soboti, kjer je bilo njegovo kaplansko mesto 10 let in 30 let je bil v Soboti župnik. Torej 40 let je delal med soboškimi verniki. Pozidal je krasno cerkev in nadarbinsko poslopje. Druge načrte mu je kruta smrt prekrizala. Pokopali smo ga 2. julija. Imel je nad vse krasen pogreb, ki ga je vodil stolni kanonik dr. Mirt. Duhovnikov in bogoslovcev je bilo 60, med temi dekani in monsig. Lovrec. Ljudi ogromno iz vseh far v Prekmurju, dve godbi in nešteto krasnih vencev. Na prižnici se je od pokojnega poslovil g. dr. Mirt. Truplo so iz cerkve na pokopališče nesli duhovniki in bogoslovci, katere je on krstil in vzgojil. Ko so nesli truplo iz cerkve, so ljudje glasno jokali, kakor tudi ob odprtem grobu, solz se niso sramovali tudi duhovniki in visoka svetna inteligenca. Pevski zbor mu je zapel več žalostink. Ob grobu je govoril poslovilne besede mestni župan g. Hartner. Pogreba so se še udeležili: narodni poslanec g. dr. Klar, sreska načelnika v Soboti in Lendavi z uradništvom, uradništvo ostalih uradov, vsi trije banski svetniki. Blagi g. kanonik, počivajte v miru, molili bomo za Vašo dušo in nikdar vas ne bomo pozabili. Ostalim naše iskreno sožalje.

Sobota. Za dekanijanskega upravitelja je imenovan g. raniz Jožef, župnik na Tišini, za župniškega pa g. Vojkovič, kaplan.

Nove sv. maše bodo v nedeljo 12. julija in sicer na Tišini bo pri prvi sv. maši g. Gabor Alojzij, v Turnišču pa g. Jerič Mihael.

Lendava. V nedeljo bodo dobili (5. julija) pri nas belo zastavo volilci iz Žižkov, ker so volili vedno v strnjjenih vrstah, zlasti pa 5. maja lani vsi razen enega glasovali za Jeftičev režim. Ba je bi tudi židi radi imeli tako zastavo, ker so tudi oni tako glasovali. Mi jim privoščimo.

Turnišče. Iz naše fare je romalo 30 romarjev v Maribor na Slomšekove praznike. Največ je bilo biciklistov, med katerimi je bil tudi naš g. kaplan šofstarec Alojz, ki se je potrudil in se podal na dolgo pot, da bi s svojimi verniki poča-

NE VESTE, ALI BO JUTRI MOGOČE!

Če bi bilo človeško življenje tako urejeno, da bi moral vsak človek dočakati starost, se glede bodočnosti ne bi bilo treba vznemirjati. Ker pa smrt ne gleda na leta, smo vedno v negotovosti. Meseca junija so prinašali časopisi poročila, kako je strela ubijala ljudi. Dne 1. julija so prinesli poročilo, kako je elektrika ubila dva moža — eden izmed obeh je bil oče štirih otrok. Smrt je prišla nepričakovano, ko sta najmanj mislila nanjo.

Kako je s katerim izmed nas? V tem trenutku smo zdravi, v najkrajšem času pa se lahko primeri kaj nenadnega.

Smrti ne more nihče ubežati. Pač pa se glede bodočnosti vsak lahko reši gotovih skrbi. Med drugim vsak lahko zagotovi svojo varnost za slučaj svoje smrti nekaj denarja, s katerim bodo krili pogrebne stroške in si za nekaj časa pomagali. To doseže s tem, da se zavaruje pri »Karitas« za slučaj smrti. Karitas je ravno zato ustanovljena, da bi ljudem pomagala v slučaju smrti, ko je pomoč najbolj potrebna.

Z zavarovanjem naj nihče ne odlašaj. Nekateri so mnenja, da je dovolj, če se na stara leta zavarujejo. To mnenje je usodno in sicer: 1. radi tega, ker nihče ne ve, ali bo dočakal starost; 2. ker je zavarovana vsota odvisna tudi od tega, koliko je kdo star, ko se zavaruje.

Ne recite: »za zavarovanje še imam čas«, ker ne morete jamčiti niti za eno minuto življenja. Bog ve, če bo jutri mogoče storiti, kar danes zamudite!

Nemudoma se obrnite na krajevnega zastopnika ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ul. 8) in se zavarujte! Zavarujte tudi svoje domače!

833

stil našega svetnika. Po zaključitvi praznikov so se vsi vrnili zdravi in zadovoljni in s prijetnimi spomini na Maribor.

Turnišče. Nemila smrt nar je pobrala mlado ženo Cizmagojo Julo roj. Pucko, ki je zapustila troje mladoletnih otrok in žalujočega moža. Pokojna je bila stara 45 let; v zakonu je živela 27 let. Bila je krščanska žena, dobra mati vzgled dobrih krščanskih žena! Naj počiva v miru. Žalujemo pa naše iskreno sožalje!

Turnišče. Prosvetno društvo je napravilo pred kratkim izlet v Apače k g. Hendinu. G. Hendin jim je pokazal mnogo lepih reči. Kogar je kaj zanimalo, bo imel od tega korist. Vsak dober pouk služi za napredek v gospodarstvu.

Ali si že obnovil naročnino?

živeti, da njegova domovina ni mogla dobiti zadostnega orožja za svojo obrambo; med tem ko je imela Italija vsega dovolj.

Neguševa izjava glede posojila in edine abesinske železnice se glasi: »Vse moje prošnje, da bi dobil od 52 držav, ki so mi obljubile pomoč, kakšno večjo denarno pomoč, so ostale brez uspeha. Mojih pozivov nikdo ni poslušal, čeravno so členi pakta Zveze narodov, na katerega ste vsi prisegli, v tem pogledu jasni in prozorni. Nam ste uporabo gline železnice prepovedali, napadalcu ste jo sedaj popolnoma izročili, da jo uporablja po mili volji.«

Zadnji negušev poziv Zvezi narodov je tale:

»Varujte se ga, vas prosim za božjo voljo! Strašno se je rotil. Ta človek bi mogel vse storiti.«

»Nikar se ne boj, Pavla,« jo je miril in tako pogledal, da ji je udarila kri v glavo. Počasi je odšla v sobo in se jokala.

Gospodar je šel gor po denar. Šele čez kakih deset minut se je vrnil in stopil v kuhinjo, izročil denar materi in ji dejal, naj izplača kosca, ker falota noče več videti. Ko je odhajal iz kuhinje, ga je med vrati srečala Pavla. Znova je zardela in mu hotela nekaj reči. Še preden je mogla z besedo iz ust, se je iz temnega kota pod stopnicami zagnalo nekaj sivega: to je bil Lisjak, ki se je z nožem v roki zapodil proti Ravnjaku. Nekaj časa je bil Ravnjak kakor ukopan, potem se je umaknil in ozrl, s čim bi se mogel braniti. Toda vse bi bilo prepozno in nož bi mu bil že davno prejel v prsih, preden bi se bil mogel zbesnelega človeka ubraniti, če bi se ne bilo zgodilo nekaj nepričakovanega. Ko je Pavla videla, kaka nevarnost grozi gospodarju, se je vrgla ko blisk med njega in Lisjaka in s svojim telesom prestregla sunek. Iz ust se ji je izvil le tožni vzdih: »Jezus, Marija!«, potem se je zgrudila. V tem pa je že Ravnjak tresnil s polenom po morilecu in mu razbil desno ramo. Kriknil je, izpustil nož in se zakotalil po tleh... Nastal je grozen vrišč. Materi v kuhinji je krč stisnil srce, da je obsedela za mizo,

zaječala in lovila sapo, kuhinjska dekla je odprla okno ter zakričala skozenj:

»Pomagajte! Pomagajte! Vse nas bo pobil.«

Z vseh strani so prihiteli hlapci in dekleta in vsi iz sebe spraševali:

»Kaj se je zgodilo? Kaj je? Kaj je, za božjo voljo?«

»Silvester, ta falot, je Pavlo zaklal, mene je hotel,« je vpil Ravnjak v ta hrup.

Pokleknil je poleg oklanega dekleta, ki je brez zavesti ležalo na tleh v mlaki krvi, rahlo ji je privzdignil glavo in jo s toplim glasom klical: »Pavla! — Pavla! — Pavla!«

Dekle je močnejše zahropelo, ni se pa zavedlo. Posli so stali okoli in niso vedeli, kaj bi, Kristina se je jokala in drla: »O ljuba Gospa! O Ježeš križani! Uboga Pavla! Uboga Pavla!« Tri dekleta so jo poskušale dvigniti, toda Ravnjak jim je branil, ker se je bal, da bi ji moglo škodovati. Dejal je hlapcem:

»Lipe, pojdi hitro po gospoda!... Ti, Florijan, leti dol po doktorja! Naj hitro, hitro pride!«

»Doktor je pri Mlinarici,« je hripala Urška, »še ni pol ure, ko sem ga videla, da je šel tja.«

»Potem leti tja in naj hitro hitro pride,« je silil gospodar.

»Kje pa je Silvester, morilec?« je vprašal ujec Miha.